S. D. N

D. CLEMENTIS
DIVINA . PROVIDENTIA
PP. OCTAVI

INNOVATIO

Conſtitutionis fel. rec. Pauli PP. I I I I. contra negantes Trinitatem, aut diuinitatem IESV CHRISTI, aut eius conceptionem de Spiritu ſancto, aut eius mortem vt nos redimeret, aut Virginitatem Beatiſsimæ ſemper Virginis DEI Genitricis MARIÆ.

Adiecta forma in publicatione eiuſdem Conſtitutionis ſeruanda, ne de cetero illius ignorantia à quoquam quouis prætextu poſsit allegari.

ROMAE, Apud Impreſſores Camerales. M. D C I I I.

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETVAM. REI. MEMORIAM

DOMINICI gregis Diuina Prouidentia nobis, licet meritis imparibus commiſſi, ſolicitudo poſtulat, vt Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quæ præſertim ad fidei Catholicæ integritatem conſeruandam, & impios homines, ac prauarũ hæreſum aſſertores debitis pœnis plectendos pertinent innouemus, ne qui eiuſmodi errorum labe infecti ſunt, earundem conſtitutionum, & pœnarum in eis inflictarum ignorationem vllo modo prætendere, aut quauis ratione excuſare ſe poſſe præſumant. Cum itaque fe. re. Paulus Papa IIII. prædeceſſor noſter, ad quorundam hominum iniquitatem coercendam, qui non ſolum diuerſas hæreſes profiteri, ſed etiam ipſius fidei fundamenta negare præſumebant, ſuoque exemplo multos in interitum animæ trahebant, quadam ſua perpetuò valitura conſtitutione, quæ incipit, Cum quorundam hominum prauitas, vt huiuſmodi homines à ſuis erroribus intra certum eis tunc præfixum tempus reſipiſcerent paterna monitione, & requiſitione, necnon cum ipſorum reſipiſcentium à quibuſcunque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, & temporalibus pleniſſima abſolutione ſanciuerit, vt quicunque tàm eatenus lapſi fuiſſent, & intra tempus præfixum non reſipuiſſent, quàm qui in poſterum prolaberentur in hos errores, aut eorum aliquem, qui nimirum aſſeruiſſent, dogmatizaſſent, vel credidiſſent Deum omnipotentem non eſſe Trinum in perſonis, & incompoſita omninò, indiuiſaque vnitate ſubſtantiæ, & vnum vnamet ſimplici Diuinitatis eſſentia, aut Dominum Noſtrum Ieſum Chriſtum non eſſe verum Deum, eiuſdem ſubſtantiæ per omnia cum Patre, & Spiritu Sancto, aut eundem ſecundùm carnem non eſſe conceptum in vtero Beatiſſimæ, ſemperque Virginis Mariæ de Spiritu Sancto, ſed ſicut ceteros homines ex ſemine Ioſeph, aut eundem Dominum, & Deum Noſtrum Ieſum Chriſtum non ſubijſſe acerbiſſimam crucis mortem, vt nos à peccatis, & ab æterna morte redimeret, & Patri ad vitam æternam reconciliaret, aut eandem Beatiſſimam Virginem Mariam non eſſe veram Dei matrem, nec perſtitiſſe ſemper in Virginitatis integritate ante partum ſcilicet, in partu, & perpetuò poſt partum, pro ſubuerſis, & relapſis in hæreſim haberi, & vt relapſi Curiæ ſeculari tradi, & per ipſam Curiam debitis pœnis in relapſos ſtatutis puniri poſſent in omnibus & per omnia perinde, ac ſi verè, & realiter in hæreſim relapſi eſſent, & eos relapſos eſſe conſtaret, prout in prædicta conſtitutione ſub Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſeptimo Idus Auguſti, Pontificatus ſui anno primo edita pleniùs continetur: Eò tamen huiuſmodi impiorũ hominum prorupit temeritas, vt prætextu ignorationis huiuſmodi conſtitutionis, ac pœnarũ in eadem conſtitutione inflictarum; ſe illis minimè ſubiacere, nec obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem pœnis liberati, & abſolui poſſe prætendant. Nos igitur animaduertentes (vt idem quoque Paulus prædeceſſor benè animaduertit) huiuſmodi errores tàm graues, ac nefandos exiſtere, vt illi qui in eos incidunt, nullam prorſus excuſationem habeant, ſed ſubuerſi potius, & immanes, quàm hæretici meritò dici poſſint, propterea vt illi debita animaduerſione omninò puniantur, nec à præfatis erroribus vlla excuſatione de cetero ſe tueri valeant, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione,

tione, dicti Pauli prædecessoris vestigijs inhærentes, ac eius constitutionem prædictam quoad pœnas in ea contentas innouantes, ac perpetuò confirmantes, & approbantes, supradictos omnes, & singulos, qui hactenus in similes errores, aut eorum aliquem lapsi sunt, aut in posterum prolabentur, attenta dictorum errorum grauitate, & enormitate, cuiuscunque dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis existant, nulla illis etiam ignorantiæ supradictæ constitutionis excusatione suffragante, pro subuersis, & relapsis in hæresim haberi, & tanquàm relapsos Curiæ seculari tradi, ac per eandem Curiam debitis pœnis in relapsos statutis puniri posse, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus. Non obstantibus omnibus illis, quæ prędictus Paulus prædecessor voluit non obstare, ceterisque contrarijs quibuscunque. Vt autem huiusmodi constitutionis Ignorantia de cetero allegari, aut prætendi nunquàm possit, atque vt præsentes omnibus innotescant, volumus illas ad valuas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicę Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ, more solito publicari, & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla, etiam impressa, ibi affixa relinqui, factaque publicatione huiusmodi, omnes qui in Vrbe post mensem, qui verò extra eam, & citra montes, post quatuor menses, & qui demum vltra montes fuerint, post decem menses à die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Et nihilominus vt ipsæ præsentes literæ eo notiores fiant, & omnibus magis innotescant, necnon pro potiori cautela, volumus, vt Inquisitores contra hæreticam prauitatem, in ijs Ciuitatibus, Terris, & locis in quibus constituti sunt, vbi verò huiusmodi Inquisitores non sunt, locorum Ordinarij publicationem præsentium, vt infrà dicetur, fieri curēt, ac propterea vniuersis, & singulis Venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs, necnon dilectis filijs Inquisitoribus præfatis contra hæreticam prauitatem vbilibet constitutis, per easdem præsentes committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel alium, seu alios hasce nostras literas, postquàm earum exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel, aut pluries prout eis magis expedire visum fuerit, ipsi quidem Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & alij locorum Ordinarij in eorum Cathedralibus, & maioribus respectiuè Ecclesijs Ciuitatum, Oppidorum, & locorum quorumcumque eorum Diœcesum, vbi Inquisitores nō fuerint, vbi verò Inquisitores fuerint, ipsimet Inquisitores in eisdem Ecclesijs, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solemniter publicent, & publicari auctoritate nostra mandent, & faciant. Ceterùm quia difficile foret easdem præsentes ad singula loca, vbi opus esset deferri, volumus, & simili auctoritate decernimus, vt earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Inquisitoris contra hæreticam prauitatem, vel cuiuscunque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique in Iudicio & extra, fides habeatur, quæ ipsismet literis haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die 3. Februarij 1603. Pontificatus nostri Anno Vndecimo.

M. Vestrius Barbianus.

In Nomine Domini Amen. Anno à Natiuitate eiusdem Domini Nostri Iesu Christi, Millesimo sexcentesimo tertio. Indictione prima, Die verò decimaquarta Mensis Februarij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius Duodecimo; Retroscriptæ literę affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Aciei Campi Floræ, relictis ibidem copijs impressis affixis per nos Augustinum Braccherium, & Catherinum Menandi Apostolicos Cursores. P. Aloisius Peregrinus Mag. Cursorum.